

## Hồi 12

### Dạ Chiến Sinh Tử

**T**rong lúc anh em Bá Giả nhắc đến Lục Siêu Quang, thì từ dưới vực Ma Phong có một luồng sáng đỏ vọt lên như chiếc pháo thăng thiên.

Luồng sáng bay vào tới một mỏm đá. Ánh đỏ lung linh màu huyết bao quanh một chàng trai đang đảo mắt nhìn quanh.

Lục Siêu Quang...

Chính chàng trai ấy đã luyện xong pho Hồng Huyết Kỳ Thư trong Linh Quân Biệt Phủ...

Chàng sử dụng khinh thân ảo pháp Hồng Huyết Xung Thiên bắn vọt thân mình lên khỏi vực sâu thăm thẳm.

Đã luyện thành công Hồng Huyết Khí Lực, mỗi khi chàng trai triển vận công lực là có một vòng sáng đỏ như máu bao quanh, lung linh quái lạ vô cùng.

Chàng đã trụ bộ ngay đầu Bãi Sinh Tử, rồi đảo mắt nhìn quanh bốn hướng...

Vòng sáng đỏ mờ dần, rồi tắt hẳn.

Lục Siêu Quang trụ bộ lặng im. Trong đầu ôn lại những sự việc mình sắp phải làm.

- Việc cần nhất là phải tìm cho ra sư thúc Phiêu Bồng Khách, may ra phát hiện được tung tích phụ thân. Cùng lúc ta phải truy tầm hành tung của Vạn Độc Bá Giả và Tứ Lão Quái để trả mối thù tàn sát Hỏa Long Bang.

Thanh Vô Hư Thần Kiếm bỗng lúc lắc bên hông bởi trận gió đùa, làm chàng trai sực nhớ:

- Phải rồi, ta còn nhiệm vụ trao thanh bảo kiếm này cho người con gái có tên Khuu Tuyết Vân và giúp nàng trả thù cho cha, theo lời ký thác của Vô Hư Kiếm Khách Khuu Lôi Chấn.

Đang miên man suy nghĩ, bỗng bên tai Lục Siêu Quang nghe thấy những tiếng động lạ:

- Vụt vụt...

- Soẹt soẹt...

Những bóng người từ xa lao tới, cắm mình xuống khoảng đất trống giữa Bãi Sinh Tử.

Biết chung quanh mình đã có nhiều người, nhưng Lục Siêu Quang vẫn tảng lờ như không.

Chàng muốn xem bọn này là ai... và họ định làm gì...

Từ phía sau, Lục Siêu Quang nghe tiếng rống như chuông vỡ chọc vào tai chàng:

- Tiểu tử, mi là đứa nào mà dám đứng đó?

Một giọng khác, khàn khàn như ho kinh niên:

- Có lẽ tiểu tử này cũng hoài bão một ảo vọng thám hiểm bí ẩn của vực Ma Phong nên mới đến đây...

Lại một tiếng rống như sói tru, truyền đến:

- Mặc xác nó, cứ tổng cổ nó khỏi nơi này để ta dễ hành động.

Lập tức có tiếng quát to:

- Tiểu tử, quay lại đây ta bảo.

Lục Siêu Quang quay đầu lại thì thấy cả bọn người ấy có bốn năm tên, một lão già và ba hán tử, mặt mày hung ác.

- Chàng trai liền vận tinh quang vào nhãn lục, quét ngang bốn kẻ lạ bằng tia nhìn nảy lửa, ghê hồn.

Lão già cùng ba hán tử chạm phải tia nhìn kinh khiếp của Lục Siêu Quang thì đều rúng động, tháo lui mấy bước.

Trợn mắt nhìn lại, lão già hách dịch hỏi:

- Tiểu tử, ngươi tên là gì?

Không muốn lộ hành tung, nên Lục Siêu Quang đứng đĩnh đáp:

- Tên họ ta là gì, chẳng liên quan đến các ngươi.

Lão già bực tức thét vang:

- Tại sao ngươi đến nơi này?

Lục Siêu Quang gằn giọng:

- Quái lạ, ta đang đứng chơi, các ngươi dẫn xác đến ta chưa hỏi, sao các ngươi lại tra vấn ta vậy?

Tiếng cười của lão già chợt bật lên như ma hú:

- Ha, ha, thằng nhãi nhép, chắc mi chưa biết ta là ai?

Giọng Lục Siêu Quang đầy khinh mạn:

- Ta chẳng cần biết lão là kẻ bá vơ nào cả.

Bọn hán tử gầm gừ, tức giận. Một tên quay sang lão già:

- Bẩm đường chủ, lão rùa già kia sắp tới, xin đường chủ cho tệ đồ được tổng cổ thằng nhãi nhép này.

Lão nhân được gọi là đường chủ xua tay, dịu giọng:

- Khoan, đừng nóng. Tiểu tử này chưa chắc có liên quan với con rùa già. Cứ để ta hỏi căn nguyên trước đã.

Một tên hán tử nói:

- Nơi Bãi Sinh Tử này, bốn bang đã đặt nhiều vật chướng ngại trong ngày hôm nay. Dù tuyệt thủ võ lâm cũng khó lọt. Tại sao thằng nhóc kia có thể vào ra an toàn?

Gật gù mấy cái, lão già trở mắt nhìn Lục Siêu Quang, gầm gừ:

- Nay thiếu hữu, anh bạn không muốn tỏ bày tên tuổi thì thôi. Nhưng hôm nay, nơi Bãi Sinh Tử này bốn bang có việc thanh toán hiểm khích... Anh bạn vui lòng tránh ra chỗ khác được không?

Lục Siêu Quang lạnh lùng đáp:

- Liệt vị hiểm khích với ai thì mặc liệt vị. Còn ta đứng hóng gió nơi đây mặc ta, nói lời thôi cái gì vậy?

Nổi giận vì tưởng Lục Siêu Quang có liên quan với đối phương, lão già thét lớn:

- Tiểu tử, chắc ngươi có liên quan với kẻ thù địch của ta, nên mới nghênh ngang chờ đợi đồng bọn ở nơi này. Ngươi chắc chưa biết ta chính là Truy Hồn Khách Dã Thiên Môn, đường chủ Bát Kỳ Bang đây. Ngươi khôn hồn hãy lẽ xác đi nơi khác, kẻo bị ta phanh thây quăng xuống vực thẳm bây giờ.

Mấy lời nói của lão, khiến Lục Siêu Quang hiểu rằng Bát Kỳ Bang của lão đang chờ một kẻ nào đến để thanh toán món nợ máu. Tánh hiếu kỳ của người trai trẻ thúc giục, lẽ nào chàng chịu rời đi nơi khác.

Chàng bèn quát lại:

- Lão già gần chết, mà cái miệng tanh tươi vẫn hăm he giết người. Để ta xem lão giết được ai.

Tên hán tử đứng bên lão già nổi giận phóng tới:

- Đường chủ nên nghỉ tay, để thằng nhãi nhép này tẹt đồ cho hắn về miền âm cảnh.

Dứt lời, hắn dựng song thủ đẩy tới một luồng kinh khí, sức mạnh như khối đá ụp vào Lục Siêu Quang.

Lục Siêu Quang ung dung vung song chưởng, kinh lực cuộn cuộn xô về phía đối thủ.

"Bình!"

Tiếng nổ chát chúa vang lên, gã hán tử bị kinh lực hất văng vào sườn núi, thịt da tan nát giữa bãi đất hoang, ngó thật ghê rợn.

Vừa từ dưới vực thẳm lên, mới thử kinh lực, Lục Siêu Quang không ngờ sức mạnh của mình oai mãnh, lạ lùng đến thế.

Gã hán tử bỏ mạng vừa rồi là một hương chủ, đứng đầu một kỳ đường đã lưng lầy chốn giang hồ không dè lại tan xác bởi tám phần công lực của chàng trai.

Sự thật Lục Siêu Quang chẳng muốn giết người. Chàng chỉ muốn đỡ gạt chưởng phong của kẻ lạ mặt, ngờ đâu kinh lực của chàng bùng ra quá dữ dội.

Chàng đứng ngẩn mặt, có vẻ hối tiếc.

Truy Hồn Khách Dã Thiên Môn thấy Lục Siêu Quang mới bùng một chiêu đã đánh tan xác một hương chủ của mình liền tái mặt:

- Người có phải đồng bọn của Kinh Ngạc Kiếm Mã Chu Sa chăng?

Lục Siêu Quang trước đây chỉ quanh quẩn trong Hỏa Long Bang của phụ thân, nào đã từng trải giang hồ, nên chẳng biết Mã Chu Sa là ai. Song chàng thấy vẻ nghênh ngang kiêu ngạo của Truy Hồn Khách thì phát ghét, bèn lùng khùng đáp:

- Nếu đúng như vậy thì sao?

Truy Hồn Khách Dã Thiên Môn cười lạt:

- Nếu người công nhận là đồng bọn của Mã Chu Sa thì phải cho ta biết tên người luôn, để ta ghi tên người vào sổ tử vì tội đến gây sự với bốn bang.

Lục Siêu Quang hừm một tiếng:

- Nếu ta xưng rõ đại danh, e rằng bọn người sẽ vỡ tim mà chết.

Một đường chủ Bát Kỳ Bang như Dã Thiên Môn mà bị một thiếu niên coi thường, lập tức nổi giận. Lão quắc mắt điều hâu, chu mỏ chuột hét như sấm:

- Tiểu tử hôi hám, ngươi sẽ không lẽ xác ra khỏi Bãi Sinh Tử đầy xương khô dưới chân ngươi.

Lão khoát tay một cái, hai hán tử phía sau lưng đã tiến ra.

Trông vẻ hung ác của bọn này, Lục Siêu Quang biết lũ chúng là bọn hắc đạo ma đầu cần phải trừ khử, chàng liền gầm một tiếng, rồi thân hình phóng vút lên cao.

Dã Thiên Môn vội bảo hai thuộc hạ:

- Coi chừng độc thủ của nó.

Hai gã kia chưa kịp xoay trở thì đã thấy Lục Siêu Quang từ trên cao đẩy xuống hai luồng kinh khí như chớp lóe...

"Ầm Ầm..."

Tiếng nổ chói tai vừa vang dội thì đã nghe tiếp hai tiếng "phịch, phịch", hai tên thuộc hạ của Dã Thiên Môn chết không kịp rú, mặt mày nát bét, trên trán mỗi tên đều có dấu chỉ phong rướm máu đen.

Lục Siêu Quang cũng trợn mắt nhìn.

Chàng vừa sử dụng ngón Huyết Chỉ Điểm Tinh trong Hồng Huyết Kỳ Thư công lực quá dữ dội.

Truy Hồn Khách Dã Thiên Môn đang bàng hoàng vì thủ pháp kinh dị của chàng trai trẻ, thì từ phía xa lại có một trận gió ào ào cuốn tới tựa cuồng phong.

Lục Siêu Quang liếc mắt nhìn thấy một lão nhân xuất hiện, gương mặt uy nghi, lưng đeo trường kiếm.

Dã Thiên Môn rú lên:

- Loạn đồ Mã Chu Sa đã tới.

Lão già mới đến mắt lộ hung quang, gương mặt căm hờn.

Thấy Lục Siêu Quang đứng trước Dã Thiên Môn thì lão cũng không cần phân biệt, cứ thét lên:

- Y hèn, lão phu đã đến đây, các ngươi không xuất độc thủ đi, còn chờ gì nữa?

Lục Siêu Quang lui lại một bước, thì lão già lại sẵn tới:

- Tiểu tử, hãy rút vũ khí ra.

Thấy thanh trường kiếm đã nằm trên tay Mã Chu Sa, chàng trai sực nhớ thanh Vô Hư Thần Kiếm chàng đem từ vực thẳm lên, vẫn đeo bên sườn. Nhưng chàng vẫn không đụng vào bảo kiếm, mà chỉ lạnh lùng nói:

- Tại hạ không dùng kiếm.

Mã Chu Sa gầm lên:

- Thằng nhỏ ngạo mạn, ngươi muốn dùng tay không để chống cự với ta sao? Đã vậy, ta sẽ hóa kiếp cho ngươi.

Thanh trường kiếm trên tay lão lập tức vung lên:

“Soẹt Soẹt...”

Kiếm phong rít lên giữa không trung lạnh lẽo như tiếng xé lụa. Mã Chu Sa tấn công Lục Siêu Quang như vũ bão, liên tiếp mười ba chiêu độc kiếm.

Vốn là kẻ thông minh, Lục Siêu Quang mới nghe qua lời nói của Mã Chu Sa đã hiểu bên trong cuộc chạm trán giữa lão nhân này với Bát Kỳ Bang có tiềm ẩn điều quái lạ. Chàng vừa định thốt lời tìm hiểu thì mười ba chiêu kiếm của Mã Chu Sa đã tới tấp bao lấy chàng như ánh sao băng.

Lục Siêu Quang nhún nhảy, chập chờn tránh né được cả mười ba kiếm chiêu hiểm độc.

Chàng vừa trụ bộ, toan hé môi, thì Mã Chu Sa lại gầm như sấm sét:

- Tiểu tử, ngươi đừng ỷ vào bộ pháp ma quái, hãy xem những ảo chiêu của Kinh Ngạc Kiếm đây.

Thanh kiếm trên tay lão lại ào ạt như chớp giăng, như tấm lưới bạc chụp xuống Lục Siêu Quang. Ánh kiếm bao phủ như một bể thủy ngân, vây kín chàng trai trẻ.

- o O o -